

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

En temps de postveritat

«Postveritat» va ser la paraula de l'any 2016 escollida pel Diccionari Oxford. La defineix com allò que té relació amb moments en els que els fets objectius no influeixen tant en la formació de l'opinió pública com l'apel·lació a les emocions i a les creences personals. Es resumeix com la idea que «el fet que una cosa aparenti ser veritat és més important que la pròpia veritat». Segons expliquen els responsables del Diccionari Oxford, la utilització d'aquesta paraula va augmentar l'any 2016 un 2.000% en comparació amb l'any 2015. L'augment es va registrar sobretot el mes de juny, quan es va fer el referèndum en el Regne Unit que decidí la sortida del país de la Unió Europea i també el mes d'octubre, dies abans que se celebressin eleccions als Estats Units en les que sortí guanyador Donald Trump.

Les mentides, les mitges veritats, les intoxicacions i les manipulacions de persones i col·lectius són tan antigues com la mateixa humanitat. ¿On està, doncs, la novetat de la postveritat? Hi ha qui pensa que es tracta dels antics usos de la propaganda i les relacions públiques de tota la vida. D'altres la veuen com una *mentida de nova generació* que fa servir missatges i relats que, bo i semblant veritables, no ho són i que porten una forta càrrega emocional capaç d'impedir les ganes de comprovar si és veritat. A això s'hi suma el fet que el nostre ritme de vida és prou accelerat, rebem infinitat de informacions i missatges cada dia i tampoc ens queda massa temps per a comprovar la seva veracitat. La postveritat, a la fi, acaba convertint-se en una seriosa amenaça per a la nostra llibertat.

La Litúrgia del diumenge tercer d'Advent ens presenta la figura de Joan Baptista com a testimoni de la Llum: «Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni: vingué a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la

llum; venia només a donar-ne testimoni» (Jn 1,6-8). Testimoni és aquell que ha vist, el qui ha experimentat de manera personal, viva i profunda. Testimoni de la Llum, testimoni de la veritat. Com assenyalava el papa Benet XVI: «Jesucrist és la Veritat feta Persona, que atrau envers ella el món. La Llum irradia per Jesús és resplendor de veritat. Qualsevol altra veritat és un fragment de la Veritat que és ell i a ell remet. Jesús és l'estrella polar de la llibertat humana: sense ell perd la seva orientació, perquè sense el coneixement de la veritat, la llibertat es desnatura, s'aïlla i es redueix a arbitri estèril. Amb ell, la llibertat es retroba, es reconeix creada per al bé i s'expressa mitjançant accions i comportaments de caritat» (Discurs a la Plenària de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, Roma, 10 de febrer de 2006).

No podem oblidar que l'ésser humà és impulsat per la seva pròpia naturalesa a cercar la veritat; així ha estat al llarg de la història. Ha buscat la veritat, el sentit de les coses i sobretot el sentit de la seva vida; i el qui busca la veritat i el bé, en el fons està buscant Déu. L'existència humana és com un camí de creixement i de maduració en el que anem experimentant les grans i també les limitacions de la vida: la contingència, el dolor, la malaltia, la soledat, la pèrdua de sentit i d'esperança.

Hi ha contemporanis nostres que potser no coneixen Crist, però són persones honestes, que cerquen la veritat i procuren fer el bé. No tinc cap dubte que tard o d'hora es trobaran amb Déu, es trobaran amb Crist. Perquè Ell és la Veritat i el Bé.

ENTREVISTA

Treballar la solidaritat

EDUARDO RIBES

Del 17 al 19 de novembre es va celebrar a Barcelona el I Congrés de Solidaritat de Sant Joan de Déu (SJD), amb l'objectiu de definir les estratègies que ha de seguir en matèria de solidaritat. El Gmà. Eduardo Ribes, conseller provincial i responsable de Cooperació Internacional de la Província d'Aragó-San Rafael de SJD, afirma que atendre persones en situació vulnerable «requereix d'una escolta activa, empatia i professionalitat per acompanyar de tu a tu, sense paternalismes, apoderant les persones ateses perquè prenguin decisions sobre la seva vida».

Quin ha estat l'objectiu del Congrés?

Hem volgut generar un espai de debat entorn la solidaritat per analitzar com estem treballant, com ens hem de posicionar davant els nous reptes socials i econòmics i definir línies d'actuació cara al futur. Per fer-ho, ens hem envoltat de referents de la filosofia, la salut, el *sensellarisme*, la cooperació internacional, l'ocupació i la participació, que ens han permès extreure conclusions aplicables al dia a dia de la nostra feina, però també extrapolant-les a altres entitats i a la societat en general.

Quines mancances detecteu en l'acompanyament de les persones vulnerables?

El sistema d'atenció social i sanitari imposa uns tempos que a vegades dificulten copsar els matisos de les persones que acudeixen als nostres centres, matisos imprescindibles per implantar un model d'atenció integral. Tenim el repte de continuar treballant per detectar les necessitats canviants i donar-los resposta.

Com treballem la solidaritat a SJD?

Hem apostat per integrar la cooperació internacional, l'obra social i el voluntariat com a pilars de la solidaritat, cosa que ens ha dotat d'una coordinació i solidesa que es tradueix en un aprofundiment de la tasca solidària en els nostres centres. Tant en l'atenció, com en la implicació de la societat, com en la col·laboració en projectes de països en desenvolupament.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Et puc ajudar?

Un mossèn es creuà per un passadís dels locals parroquials amb un nen de nou anys que anava cap a la sala del grup de catequesi de primera comunió. El saludà, l'aturà i li preguntà amb un somriure, com feia amb d'altres infants: «Ja preguntes?». L'infant interpellat, amb posat seriós però confiat, respongué: «I tant; al matí, a l'anar a l'escola, amb la mare o el pare, segons qui m'acompanya, i a la nit, abans d'anar a dormir». «I què li dius al Senyor?», afegí el mossèn. Amb tota senzillesa, la resposta de l'infant va ser aquesta: «Primer li dono gràcies pel dia i després li dic si el puc ajudar en alguna cosa i, al final, reso el pater noster, l'avemaria i el glòria». Feta aquesta explicació, i amb un somriure —«quines preguntes que fa el mossèn!»—, l'infant seguí el camí cap a la catequesi.

Arribarà el moment, si no ha arribat ja —en la mesura de la seva edat— que el vailet descobrirà que el pot ajudar, i molt, posar en pràctica els ensenyaments de Jesús que la catequista proposa i els que ell llegeix a la Bíblia infantil que li regalà la padrina de baptisme. També ho aprendrà seguint el testimoni dels adults que l'envolten de més a prop —els pares, els mestres, el mossèn i tantes persones grans cris-

tianes—, que procuren estimar i servir els altres en el dia a dia, per amor a Déu i al proïsme. Ho copsarà posant aquests ensenyaments en pràctica, ajudant els companys a l'escola i procurant ser amic de tots, parant la taula i endreçant l'habitació a casa, portant alegria als pares amoïnats o cansats, també quan va a veure l'àvia velleta o quan la família fa una almoïna o ajuda persones necessitades... i en la intimitat de la pregària en què ha estat iniciat, quan doni gràcies al Senyor o quan, ja més gran, en cerqui la voluntat. «Que també els nostres aprenguin a ser els primers en la pràctica de les bones obres i a ajudar els qui ho necessiten. Així no es quedaran sense fruit» (Tt 3,14).

Darrera d'aquest senzill relat hi ha un projecte de seguiment de Déu en els ensenyaments de Jesús i amb la força de l'Esperit. Estimar-lo i estimar el proïsme, confiant en la seva força. Seguiment encara incipient, però que es va fonamentant. Darrera d'aquest relat hi ha la mediació dels pares, els catequistes, els mossens i la comunitat, amb el seu testimoni i mestratge... i la mà de Déu sempre provident. «I vosaltres, germans, no us canseu de fer el bé» (2Te 3,13).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Tres actitudes de Adviento

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Cuando nuestra agenda lo tiene todo bien planificado y nos parece que todo debe funcionar, no siempre es así. Pero el posible desarreglo se encaja con esperanza, al saber que Dios vela por nosotros, que Él sale a nuestro encuentro en cada momento.

De manera particular, Adviento es el tiempo en el que nos preparamos para recibir a Dios que viene; tiempo de esperanza y de alegría.

Todos estamos llamados a «ir al encuentro del Señor». En el Adviento del 2016 proponía el Papa tres actitudes tomadas de la liturgia para salir al encuentro del Señor que viene: ser «vigilantes en la oración, trabajadoras

en la caridad y exultantes en la bendición».

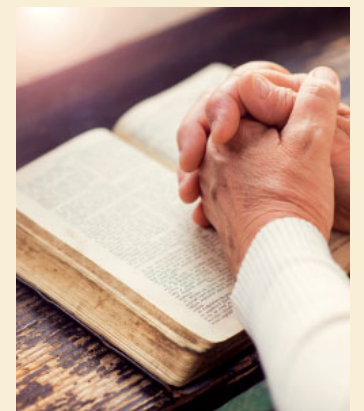
Pero en el momento del encuentro —proseguía el Papa— tendremos una sorpresa, «porque él es el Señor de las sorpresas. La gran sorpresa es que él me está buscando, antes que yo comience a buscarlo. Es verdad que nuestro camino es importante, pero él nos ha buscado antes. Él siempre es el primero. Él hace su camino para encontrarnos».

Que María, la Virgen Madre que sabe de esperanza, de encuentro y de amor, nos ayude a reiniciar siempre el camino, a acoger con humildad y sencillez la gracia, el amor y la ternura del Señor que viene veloz a nuestro encuentro.

Lectures de la missa diària i santoral

18. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adutori, mr.

19. ■ Dimarts [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (ocità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimecres [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ Dijous [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. ■ Divendres [1Sa 1,24-28 / Sl: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ Dissabte [Mt 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia. Sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, vg. i mr.

24. ■ † Diumenge vinent, IV d'Advient (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

DIUMENGE III D'ADVENT

COMENTARI

Lectura del profeta Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Aclamo al Senyor ple de goig, la meva ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

Salm responsorial (Lc 1,46-48.49-50.53-54)

R. *La meva ànima celebra el meu Déu.*

La meva ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions / em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompler de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia; examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal.

Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepressibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni nostre Senyor Jesucrist. Déu que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni.

Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «¿Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies». Li preguntaren: «¿Qui ets, doncs? ¿Elies?» Els diu: «No el sóc». «¿Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No». Li digueren: «Doncs, ¿qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: ¿què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu Isaïes».

Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «¿Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat».

Això va passar a Bet-Ània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

Lectura del libro de Isaïas (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor, Dios, está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor.

Desborde de gozo en el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha puesto un traje de salvación, y me ha envuelto con un manto de justicia, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

Salm responsorial (Lc 1,46-48.49-50.53-54)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humildad de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí: / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, / acordándose de la misericordia. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 5,16-24)

Hermanos:

Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías. Examinadlo todo; quedaos con lo bueno. Guardaos de toda clase de mal. Que el mismo Dios de la paz os santifique totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, se mantenga sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os llama es fiel, y él lo realizará.

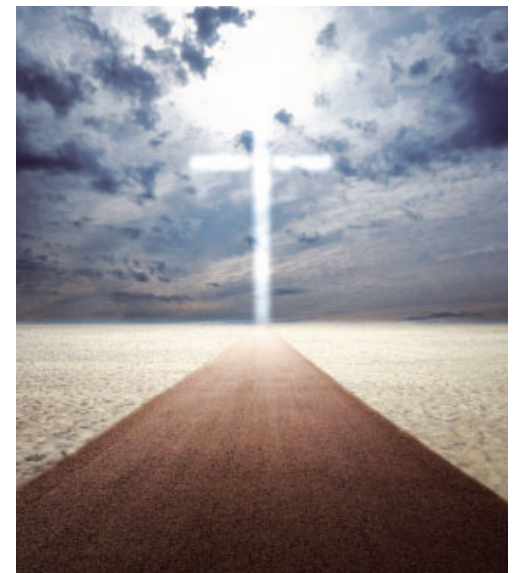
✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz. Y este es el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?». Él confesó y no negó; confesó: «Yo no soy el Mesías». Le preguntaron: «¿Entonces, qué? ¿Eres tú Elías?». Él dijo: «No lo soy». «¿Eres tú el Profeta?». Respondió: «No». Y le dijeron: «¿Quién eres, para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado? ¿Qué dices de ti mismo?». Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaías». Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?». Juan les respondió: «Yo bautizo con agua; en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia».

Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde Juan estaba bautizando.

L'Advent ens ofereix actituds assequibles per aplanar el camí del Senyor de cara al Nadal

P. JAUME SIDERA, claretià

Honradesa. Joan Baptista és un home honrat, coherent i sincer. No és el Messies ni cap dels personatges que la gent esperava. És només «una veu que crida» que ja és enmig del poble el messies que tothom esperava i ningú no coneixia. Aquest és l'important. «Convé que ell creixi i que jo minvi», diu Joan. Som allò que som i prestem a la comunitat cristiana el servei que ens correspon.

Esperança. Jesús es fa seves les paraules d'Isaïes: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu». M'envia a anunciar l'any jubilar, l'any de gràcia que comportava l'alliberament dels esclaus, la condonació dels deutes i la recuperació de la propietat perduda. Posava punt i final a l'empobriment de molta gent. Un altre món és possible! És aquesta la bona nova de Jesús.

Alegria. Maria proclama que la manera de fer de Jesús és la de Déu. El seu cant de protesta contra una societat injusta com la seva i com la nostra que no reflecteix la voluntat de Déu. Revela tot cantant que Déu i el seu Messies opten descaradament pels pobres i oprimits. Per fer les seves meravelles, se serveix de Maria de Nazaret, situada a la perifèria geogràfica, social i religiosa d'Israel. I que compta també amb nosaltres.

Senzillesa. Els tessalonicencs preparaven el camí del Senyor vivint amb alegria, pregant tan naturalment com respiraven, essent agraïts. Eucaristia vol dir precisament acció de gràcies. Són crítics: ho examinen tot a la llum de l'Esperit Sant i arrepleguen tot el que hi ha de bo. Pensen amb el seu cap i estimen amb el seu cor. Com Joan Baptista, la veu, com Jesús, que viu enmig nostre i aquí sovint desconeixem, com Maria amb qui celebrem que Déu fa en nosaltres les meravelles que féu en ella.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 17, a les 11 h. Missa a l'església de Sant Francesc de Terrassa.

— **A les 14 h,** trobada de Nadal amb l'Hospitalitat de Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat.

— **A les 19 h,** Pessebre Vivent de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Dimarts 19, a les 13 h. Felicitació de Nadal de la Cúria Diocesana.

— **A les 18 h,** celebració de Nadal amb el claustre de professors de l'Escola Mare de Déu de la Salut de Sabadell.

Divendres 22, a les 13.15 h. Missa i celebració nadalenca al Seminari Diocesà (Valldoreix).

— **A les 21.30 h,** XXV Concert de Nadal a la Catedral.

Diumenge 24, a les 17 h. Celebració de Nadal al centre penitenciari de Quatre Camins a la Roca del Vallès.

— **A mitjanit,** Missa de la Nit de Nadal (Missa del Gall) a la Catedral.

Visita Pastoral

Parròquia de Santa Maria d'Ullastrell. Dilluns 18, tot el dia.

Parròquia del Sant Esperit de Terrassa. Dimecres 20, tarda; divendres 22, tarda.

Notícies

Confirmacions a Parets del Vallès. El diumenge 26 de novembre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a l'església de Sant Jaume de Parets del Vallès i administrà la Confirmació a un grup d'adolescents.

Presentació i treball sobre els objectius pastorals. Els objectius pastorals per a aquest curs s'han treballat i concretat a les reunions durant el mes de novembre d'arxiprestos (dia 15) i de delegats episcopals (dia 29). Fan referència a la formació cristiana d'adults, la co-

ordinació en la pastoral infantil, l'acolliment dels necessitats a les parròquies, la coordinació en la preparació dels baptismes i casaments i la promoció de l'apostolat laical.

Càritas intensifica l'ajut a les famílies en acostar-se el Nadal. A Càritas Diocesana es disposa de 205 serveis de rober i rebost. Els robbers asseguren la provisió de roba gràcies a les nombroses donacions rebudes al llarg de l'any. En algunes poblacions disposem de botigues de roba. Aquests dies de Nadal s'incrementa la seva activitat.

Recollida d'aliments per a Càritas

Agenda

Exercicis espirituals per a homes. Del 27 al 30 de desembre a la Casa de la Mare de Déu de Montserrat (08140 Caldes de Montbui), tels. 938 654 496 i 697 840 559, a/e: cpcrcaldes@gmail.com

XXV Concert de Nadal. El divendres 22 de desembre, a les 21.30 h, XXV Concert de Nadal a la Catedral. Actuació del Cor de la Unió de Granollers, Orquestra Camerata Egara i Quatre solistes vocals. Direcció: Jordi Casals.

Concert de Marata, núm. 229. Divendres 29 de desembre, a les 21 h, *Clàssic Meets Jazz* interpretaran peces de Mendelssohn, Mozart, Verdi i Claude Bolling. Lloc: Parròquia de Santa Coloma de Marata (Les Franqueses del Vallès).

Llibres

Mare, vinc a morir als teus braços, de Francesc Malgosa, Editorial Claret. L'autor és prevere de la diòcesi de Terrassa i descriu de forma novel·lada un fet real.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

En tiempos de posverdad

«Posverdad» fue la palabra del año 2016 elegida por el Diccionario Oxford. La define como lo relativo a circunstancias en las que los hechos objetivos son menos influyentes en la formación de la opinión pública que la apelación a las emociones y las creencias personales. Se resume como la idea de que «el que algo aparente ser verdad es más importante que la propia verdad». Según explican los responsables del Diccionario Oxford, el uso de esta palabra aumentó en 2016 un 2.000% con respecto a 2015. El aumento se registró sobre todo en el mes de junio, cuando se realizó el referéndum en Reino Unido que definió la salida del país de la Unión Europea y también en octubre, días antes de que se celebraran las elecciones en Estados Unidos en las que resultó ganador Donald Trump.

Las mentiras, medias verdades, intoxicaciones y manipulaciones de personas y colectivos son tan anti-

guas como la humanidad misma. ¿Dónde está, entonces, la novedad de la posverdad? Hay quien piensa que se trata de los viejos usos de la propaganda y las relaciones públicas de toda la vida. Otros la ven como una *mentira de nueva generación* que utiliza mensajes y relatos que pareciendo verdaderos, no lo son, y que llevan una poderosa carga emocional capaz de apagar cualquier inquietud intelectual de contrastar las informaciones con la realidad. A ello se suma que nuestro ritmo de vida es acelerado, recibimos infinidad de informaciones y mensajes cada día, y tampoco nos queda tiempo para comprobar su veracidad. La posverdad, al final, acaba convirtiéndose en una seria amenaza para nuestra libertad.

La Liturgia de este domingo tercero de Adviento nos presenta la figura de Juan Bautista como testigo de la Luz: «Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: éste ve-

nía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que por él todos vieran a la fe. No era él la luz, sino testigo de la luz» (Jn 1,6-8). Testigo es el que ha visto, el que ha experimentado de forma personal, viva y profunda. Testigo de la Luz, testigo de la Verdad. Como señalaba el papa Benedicto XVI: «Jesucristo es la Verdad hecha Persona, que atrae hacia sí al mundo. La luz irradiada por Jesús es resplandor de verdad. Cualquier otra verdad es un fragmento de la Verdad que es él y a él remite. Jesús es la estrella polar de la libertad humana: sin él pierde su orientación, puesto que sin el conocimiento de la verdad, la libertad se desnaturaliza, se aísla y se reduce a arbitrio estéril. Con él, la libertad se reencuentra, se reconoce creada para el bien y se expresa mediante acciones y comportamientos de caridad» (Discurso a la Plenaria de la Congregación para la Doctrina de la Fe, Roma, 10 de febrero de 2006).

No podemos olvidar que el ser humano es impulsado por su propia naturaleza a buscar la verdad; así ha sido a lo largo de la historia. Ha buscado la verdad, el sentido de las cosas y sobre todo el sentido de su vida; y quien busca la verdad y el bien, en el fondo está buscando a Dios, y si su búsqueda es seria y coherente, acaba encontrando a Dios.

La existencia humana es como un camino de crecimiento y maduración en el que vamos experimentando las grandezas y también las limitaciones de la vida: la contingencia, el dolor, la enfermedad, la soledad, la pérdida de sentido y de esperanza.

Hay contemporáneos nuestros que quizá no conocen a Cristo, pero son personas honestas, que buscan la verdad y procuran hacer el bien. No me cabe la menor duda que tarde o temprano se encontrarán con Dios, se encontrarán con Cristo. Porque Él es la Verdad y el Bien.